

Het korte spel

door Wim van Dijk,
professional Amsterdamsche G.C.

Met een perfect, kort spel is veel te redden op dagen, waarop onze drives niet gaan zooals wij bedoeld hadden of zoo gezegd 'n flinke 200 m. midden op de fairway. De golfer, die het korte spel voldoende beheerscht, zal juist op die dagen extra zijn best doen om op afstanden van de hole, waarvoor men normaal drie slagen noodig heeft, in twee slagen de hole te vinden. En wanneer het hem van de 18 keer b.v. vijf maal lukt, dan gaan er toch maar vijf slagen van het totaal af en een netto score van 71 of één van 76, kan zoo gezegd de waarde van een vóór-oorlogschen bal schelen.

Accuratesse een eerste vereischte

De meesten van de spelers die ik ken, zijn heusch wel in staat om een korte pitch-en-run of een run-up-schot van 20 meter correct uit te voeren, zelfs zóó, dat zij meerdere malen in één ronde de gelegenheid hebben daarna met één putt de hole te vinden. Dat zij hierin meestal niet slagen, ligt m. i. hoofdzakelijk aan het feit, dat zij — vanzelfsprekend in een sportieve betekenise — te onverschillig zijn en zich niet voldoende concentreren om een dergelijken, zoo buitengemeen belangrijken slag met succes uit te voeren.

Hoe korter de slag, hoe meer behoefte er ontstaat aan een nauwgezette uitvoering. Een putt van 1 à 1½ meter kan best gemist worden en wordt trouwens ook regelmatig gemist, maar een putt van 10 à 20 cm niet. En daar gaat het nu juist om. Om maar eens bij onze prominente amateurs te blijven. Verschillende keeren moet ik hooren, dat een Schill, Bergmann, Calkoen of Carp van een afstand van 20 tot 30 meter of zelfs van buiten de green hebben „uitgeholed”.

„Leg 'm hartstikke-dood!”

Dan vindt men dat „zwijnen” van die heeren. Het spijt mij heel erg, maar ik kan het er niet mee eens zijn. Wanneer men het korte spel zoo goed beheerscht en vrij regelmatig zoo gezegd de korte slagen zuiver speelt, dan moet de bal af en toe ook zelfs ineens de hole vinden en in plaats van te boffen, zou het pech zijn, indien dit ook werkelijk niet gebeurde.

In dit verband herinner ik mij nog altijd de wijze woorden van mijn broer Jos, die mij dikwijls in sappig, onvervalscht Driebergisch aan het verstand bracht om een hole behoorlijk af te werken en dan zei: „Jòh, je mag net zoo lang staan te mieren, als je zèlf wil, maar leg 'm dan ook niet alleen dood, maar hartstikke-dood!”

Eerst denken, dan doen

Laten wij nu eens aannemen, dat de bal een tiental meters van de green ligt in

MOERHEIM

☀ VOOR 1943: TOCH EEN NIEUWEN CATALOGUS ☀

☀ VOOR TUINBEZITTERS GRATIS OP AANVRAGE ☀

DEDEMSVAART

een niet-kortgehouden of ongemaaid gedeelte gras en dat de hole nog een 10 m. verder op de green is. Om te beginnen heeft nu eerst de speler te beslissen dat hij op de green zelf moet pitchen en hij moet daarvoor een stok uitzoeken die hem in staat stelt dit te doen zonder den grond te raken vóór de green. Het voornaamste nu is een bepaalde plek op de green uit te zoeken, zoo gezegd te fixeeren, waar men den bal zal laten pitchen, met een dusdanige berekening, dat de uitloop van den bal na zijn eersten pitch deze tot vlak bij, of nog liever, in de hole zal doen belanden. Men kan voor dezen delicaat slag toch verschillende soorten stokken gebruiken,

b.v. een no. 4 iron, mashie, spade-mashie, mashie-niblick of zelfs 'n niblick. Een en ander hangt af van de „carry” tot de green die men moet overbruggen, alsmede van den afstand dien de bal nog heeft af te leggen na zijn pitch.

De technische uitvoering

Nu willen wij de eigenlijke uitvoering, het slaan van den bal op zich zelf, eens nader onder de loupe nemen. Verschillende spelers — en niet slechts de beginners — hebben de foutieve gewoonte hiervan een min of meer eenzijdige rechterhand-affaire te maken. Het slechte resultaat blijft niet uit, de handen gaan bij het neerkomen vóór den stok uit en de slag is of verfoezeld of volkomen verknoeid. Het komt er niet op aan, hoe kort de afstand ook is, dien de bal moet afleggen, wel degelijk moet er ten allen tijde een swing gemaakt worden, waarbij ook de voeten en de draaiing van de schouders hun rol spelen.

De bal mag niet slap, maar behoort ferm te worden geslagen, niet er tegen, maar zoo gezegd dóór den bal met een zuiveren follow-through, welke pas wordt beëindigd, indien deze precies recht in de lijn van de vlag ligt. Een kleine, meegevende, voorwaartsche beweging van de rechterknie helpt om een lage, gecontroleerde follow-through te verkrijgen.

Lentetijd is oefentijd

In dit beknopte bestek is het niet goed mogelijk het korte spel — met zijn vele nuances — in extenso te behandelen, maar indien U nu nog eens bovenstaande golftips, uitgelegd en eventueel voorgedaan door Uw clubprofessional, bestudeert en U gaat dan in de komende periode tot 15 Mei, laten wij zeggen vier keer gedurende een half uur consciëntieus en met volledige concentratie met een dozijn oude ballen in een rustig hoekje van de baan rond de green oefenen . . . dan speelt U Uw eerstvolgenden wedstrijd zoo gezegd minstens drie slagen onder Uw handicap . . . anders is mijn naam geen

WIM VAN DIJK

Gezondheid!
BOLS
Elke dag een glaasje!